

خبر

پارلمان فرانسه قانون منع اسلام سیاسی را تصویب کرد

● لایحه «ارزش‌های جمهوری» که از اوایل فوریه در مجمع ملی فرانسه در دست بررسی بود، با ۳۵۴ رای موافق در برابر ۱۵۱ رای مخالف، تصویب شد. مصوبه برای اجرائی شدن باید در پایان ماه مارس از رای سنا نیز بگذرد. به گزارش دویچه‌وله، این قانون که به ابتکار و فراخوان امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه تهیه و تدوین شده، مبنای و راهبرد تطابق جامعه مسلمانان با ارزش‌های بنیادین جامعه فرانسه خواهد بود. محمد موسوی، رئیس شورای مسلمانان فرانسه، یک ماه قبل منشور ارزش‌های جمهوری را امضا کرده بود. رانسه با حدود شش میلیون مسلمان، بیشترین جمعیت مسلمانان در بین کشورهای اروپای غربی را دارد. در اکتبر ۲۰۲۰ و پس از آنکه ساموئل پتی، یک معلم تاریخ، توسط یک اسلام‌گرا سر بریده شد، فشارها علیه اسلام سیاسی و پیامد‌های آن در فرانسه بالا گرفت. طبق قانون «منع اسلام سیاسی»، همه کودکان فرانسوی باید از سه‌سالگی به بعد در یک مدرسه عمومی و رسمی، درس بخوانند. آموزش کودکان در خانه، صرفا در موارد استثنائی میسر خواهد بود. براساس مصوبه، کارکنان دولت باید بی طرفی مذهبی داشته باشند و هرگونه تهدید یا تهاجم مبتنی‌بر انگیزه‌های اسلام‌گرایانه نیز می‌تواند به بهای تا سه سال زندان و تا ۷۵ هزار یورو جریمه نقدی تمام شود. هر خارجی که مفاد قانون را زیر پا بگذارد، از فرانسه اخراج خواهد شد. بر اساس این قانون، انجمن‌ها و تشکل‌های فرهنگی، اجتماعی و مذهبی، تحت نظارت دقیق‌تر قرار خواهند گرفت. تعدد زوجات یا ازدواج‌های اجباری احتمالی نیز با دقت رصد خواهند شد. مصوبه تأییدی جدی بر برابری حقوق زن و مرد دارد. مکرون در اکتبر ۲۰۲۰ و هنگام اعلام خطوط اخیر قانون، به لزوم وجود «اسلام مترقی و لیبرال» در فرانسه اشاره کرد، اما محافظه‌کاران و راست‌گرایان افراطی، رئوس تعیین‌شده برای مقابله با اسلام‌گرایی را کافی ندانستند. در مقابل، نیروهای چپ و برخی جماعات اسلامی فرانسه، این قانون را «اسلام‌هراسی» خوانده و آن را موجب تقویت پیش‌داوری و انگ‌زدن به مسلمان‌ها ارزیابی کردند. فرانسه در سال‌های اخیر بارها صحنه حملات توریستی خونین با انگیزه اسلام‌گرایی بوده است. لائیسته یا سکولاریسم دولتی، بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت ملی فرانسه تلقی می‌شود و آزادی بیان در مدارس و سایر فضاهای عمومی بخش جدایی‌ناپذیر این هویت است.

رئیس‌جمهوری جدید آمریکا فردا و در اولین رویداد مهم بین‌المللی از زمان ورود به کاخ سفید، به‌طور مجازی با رهبران کشورهای عضو گروه هفت (G7) دیدار خواهد کرد؛ نشست‌ی که جو بایدن قصد دارد از آن به‌عنوان فرصتی برای اعلام تغییر سیاست ایالات متحده پس از خروج ترامپ از کاخ سفید استفاده کرده و درباره برنامه خود برای مقابله با همه‌گیری کرونا، مقابله با چین و چالش‌های اقتصاد جهان با رهبران کشورهای ثروتمند جهان رایزنی کند. بریتانیا امسال ریاست دوره‌های گروه هفت را در اختیار دارد و از آوریل سال گذشته که آخرین نشست این گروه برگزار شد، رهبران سه کشور از هفت عضو تغییر کرده‌اند. همراه با بایدن که جانشین دونالد ترامپ شد، در ایتالیا اخیراً «ماریو دراگی»، رئیس خوشنام و سابق بانک مرکزی اروپا، به‌عنوان نخست‌وزیر جدید منصوب شده و در ژاپن هم «یوشیهیده سوگا» در جایگاه نخست‌وزیری قرار گرفته است.

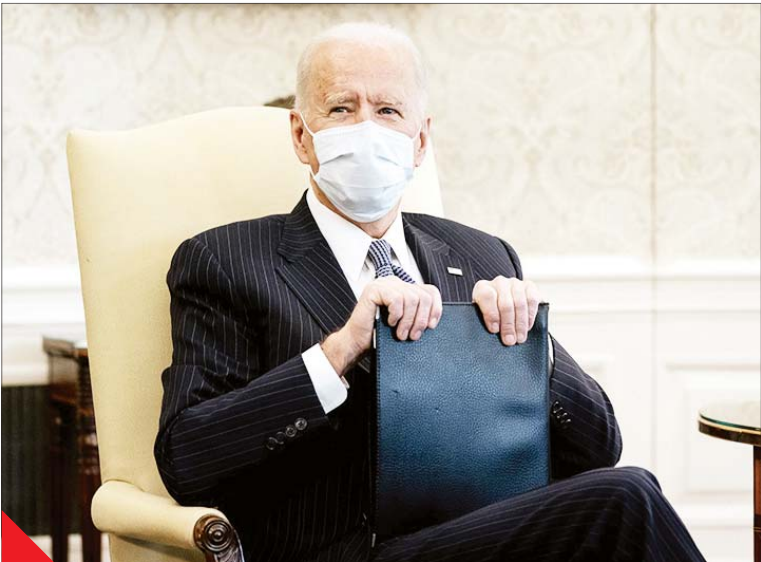
کاخ سفید در آستانه این نشست اعلام کرد: «این تعامل مجازی با رهبران اقتصادهای پیش‌رو و دموکراتیک جهان یک فرصت مهم را در ابتدای ریاست‌جمهوری برای بایدن فراهم خواهد کرد تا درباره طرح‌های مربوط به شکست همه‌گیری کرونا و بازسازی اقتصاد جهان مذاکره و صحبت کند. تمرکز اصلی اظهارات بایدن بر یک پاسخ و واکنش جهانی به تولید واکسن کرونا و توزیع آن خواهد بود و همین‌طور بسیج تلاش‌ها و هماهنگی‌های جهانی علیه تهدید ناشی از بیماری‌های عفونی و واگیردار». بایدن درمقایسه‌با ترامپ رویکرد متفاوتی در مقابله با همه‌گیری کرونا در پیش گرفته است. ترامپ به‌دلیل نفوذ چین بر سازمان بهداشت جهانی و همراهی این سازمان با پنهان‌کاری چین در ابتدای همه‌گیری کرونا، اعلام کرد که آمریکا بودجه این سازمان را قطع کرده و سپس از این سازمان خارج خواهد شد. رئیس‌جمهور سابق آمریکا در قبال پیمان اقلیمی پاریس هم همین رویکرد را در پیش گرفت و آن را بازی چینی‌ها برای کندکردن رشد اقتصادی کشورها دانست و واشنگتن را از این پیمان خارج کرد. بااین‌حال، جو بایدن در اولین روزهای ریاست‌جمهوری خود اعلام کرد که آمریکا بازم به پیمان اقلیمی پاریس و سازمان بهداشت جهانی

جهان

نشست مجازی گروه ۷ به میزبانی بریتانیا فردا برگزار می‌شود

فرصت مهم بایدن برای تعامل

بایدن از این نشست برای اعلام تغییر سیاست آمریکا استفاده و درباره کرونا و مقابله باچین با رهبران جهان رایزنی می‌کند

عکس:Cityimages

خواهد پیوست و همچنین آمادگی خود را برای همکاری با متحدان و شرکای بین‌المللی واشنگتن برای مقابله با چین اعلام کرد. ترامپ در دوره ریاست‌جمهوری خود تعرفه‌های سنگینی را علیه واردات کالا و خدمات از چین وضع کرد و ظاهرا به نظر می‌رسد دولت بایدن نیز در شرایط کنونی تصمیمی برای لغو این تعرفه‌ها ندارد. بایدن در هفته‌های اخیر کم‌وبیش سیاست ترامپ در قبال چین را ادامه داده و چین را مهم‌ترین تهدید علیه امنیت ملی ایالات متحده می‌داند. پکن یک به‌تازگی به واشنگتن هشدار داده که «در مورد تحولات هنگ‌کنگ، تایوان و استان سین‌کیانگ که به سرزمین چین مربوط می‌شود، مداخله نکند».

بایدن همچنین قصد دارد درباره لزوم سرمایه‌گذاری برای تقویت قدرت رقابت و اهمیت به‌روزرسانی قوانین اقتصادی جهان با هدف مقابله با چالش‌های اقتصادی ناشی از همه‌گیری کرونا در بیش از یک سال اخیر، گفت‌وگو کند.

بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا که میزبانی این نشست را بر عهده دارد، اعلام کرده قصد دارد موضوع همکاری بیشتر در مقابله با کرونا را در جریان نشست گروه ۷ مطرح کند و خواستار پایان «سیاست

همکاری قابل‌توجهی میان واشنگتن و لندن به امضا برسد و اتحاد بریتانیا و ایالات‌متحده محکم‌تر از قبل شود. بااین‌حال بایدن هنوز سیاست مشخصی در قبال لندن اتخاذ نکرده است. به نظر می‌رسد حمایت از دموکراسی و چندجانبه‌گرایی، نوآوری اقتصادی و فناوری و یک استراتژی محتاطانه کلیدهای رابطه جدید ایالات‌متحده و بریتانیا باشد.

لندن با خروج از اتحادیه اروپا از پیمان تجارت آزاد این اتحادیه خارج شده و نیاز دارد تا این جای خالی را پر کند. اگر واشنگتن توافق قابل‌توجهی روی میز نکذارد باید انتظار داشت تا چین وارد ماجرا شود و یکی از مهم‌ترین قدرت‌های سنتی جهان را به جبهه خود بکشد. با اینکه چین چنین پتانسیلی دارد اما لندن تاکنون برخلاف دیگر کشورهای اروپایی چندان روی خوشی به چین نشان نداده و بعید است که این رویکرد تغییر کند. نزدیک‌ترشدن اتحاد ایالات‌متحده و بریتانیا می‌تواند فرصت قابل‌توجهی در اختیار واشنگتن قرار دهد.

«رابرت زوئلیک»، رئیس سابق بانک جهانی در فاینشال تایمز می‌نویسد: «بریتانیا پنجمین اقتصاد بزرگ جهان است که دارای دانشگاه‌های معتبر و ظرفیت‌های پیشرفته تحقیقاتی دارد، بانک بریتانیا و خزانه‌داری بریتانیا از مهم‌ترین نهادهای مالی جهان به‌شمار می‌آید. این کشور به سلاح هسته‌ای مجهز است و برخلاف دیگر کشورهای اروپایی عضو ناتو، مشکلی با افزایش تعهدات مالی خود در ناتو ندارد. در اختیارداشتن کرسی دائم شورای امنیت هم مزیت دیگری است که می‌تواند همراهی لندن و واشنگتن در چالش‌های مختلف بین‌المللی را افزایش دهد. دولت بایدن می‌تواند از فرصت ریاست بریتانیا بر گروه ۷ استفاده کند و در ماه ژوئن و زمانی که سران گروه ۷ به بریتانیا سفر می‌کنند، مذاکرات برای توافق‌های اقتصادی با لندن را به‌طورجدی‌تر مطرح کند. بریتانیا قصد دارد با دعوت از استرالیا، هند و کره جنوبی برای انجام همکاری‌های گسترده‌تر، جای پای خود را در نقاط مختلف جهان مستحکم‌تر کند و واشنگتن نیز از این ایده حمایت کرده است.

ایالات متحده باید از رهبری بریتانیا استقبال کند تا قدرت بیشتری برای مقابله با تهدیدهای روسیه و چین داشته باشد.»

پشت پرده حمله راکتی به اربیل چیست؟

عبدالرحمن فتح‌اللهی: ساعت ۲۱ و ۳۰ دقیقه دوشنبه ۱۵ فوریه بود که چند موشک به فرودگاه اربیل و محله‌های مسکونی پایتخت اقلیم کردستان عراق اصابت کرد. با توجه به آنکه گروه «سرایا اولیاء‌الدم» مسئولیت این حمله را پذیرفته و بیانیه خود این حمله را ششمین عملیات‌شان علیه مراکز و کاروان‌های نظامی آمریکایی در استان‌های صلاح‌الدین، بغداد، ذیقار و بصره می‌داند، بیانیه تند چهارشنبه حزب دموکرات کردستان عراق (پارتی) در نشانه‌رفتن انگشت اتهام به‌سوی برخی گروه‌ها نشان از آن دارد که آنان سعی دارند با سوءاستفاده از امکانات و پوشش این نیروها امنیت و ثبات کل عراق را برهم زنند. به‌رحال چه این گروه یا هر جریانی که در پشت‌صحنه این حملات حضور داشته باشند به دنبال آن هستند که از یک سو تنش و ناامنی از دیگر مناطق عراق به اقلیم کردستان هم تعمیم پیدا کند و از دیگر سو عراق کم‌کان به صحنه تقابل و خصاصم با آمریکا بدل شود. این نکته از آن جهت اهمیت پیدا می‌کند که با روی‌کارآمدن دولت جدید در ایالات متحده نگاه سیاسی، دیپلماتیک و امنیتی کاخ سفید به عراق متفاوت از دوران دونالد ترامپ شده است. مؤید این مسئله به اولین سخنرانی جو بایدن درخصوص رونمایی از دکترین سیاست خارجی‌اش در چهار سال پیش‌رو یا می‌گردد که کوچک‌ترین اشاره‌ای به عراق نکرد؛ آن‌هم در شرایطی که رئیس‌جمهوری ایالات متحده در همان سخنرانی از تلاش و اهتمام واشنگتن برای پایان‌دادن به جنگ یمن سخن گفت. بی‌شک بایدن علاقه دارد مانند دوران باراک اوباما حضور نیروهای آمریکایی را در عراق تداوم بخشد، اما با رویکرد جدیدی که حساسیتی هم به دنبال نداشته باشد. اما حملات راکتی برخی گروه‌ها گواه آن است که برخی می‌خواهند دولت جدید در ایالات متحده کم‌کان سیاست‌های ترامپ در قبال عراق را دنبال کند؛ به‌ویژه آنکه ند پرایس، سخنگوی وزارت خارجه ایالات متحده در مواضعی از احتمال حملات تلافی‌جویانه آمریکا سخن گفت. این همان سناریوی مطلوبی است که در سایه سلسله‌کنش‌ها و واکنش‌ها می‌تواند توجیه لازم برای تداوم حیات سیاسی و نظامی این گروه‌ها و جریانات عراقی را به دنبال داشته باشد. آن هم در شرایطی که مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر عراق درصدد است با اجرای طرح چالش‌برانگیز «انحصار سلاح در دست دولت» از ماه‌های گذشته، از وجود سلاح بی‌ضابطه در عراق جلوگیری کند. نکته فوق از آن جهت اهمیت دارد که وقوع حملات راکتی و خمپاره‌ای در طول ماه‌ها و سال‌های اخیر که با تبعات گسترده و مخرب سیاسی، امنیتی و دیپلماتیک

نگاه

نگاهی به کتاب «اهمیت اخلاق در سیاست خارجی» از جوزف نای

آیا سیاست خارجی اخلاقی ممکن است؟

خالد خسرو

تحلیلگر

● هر زمانی معترضان دموکراسی‌خواه از سوی نیروهای امنیتی کشوری دستگیر و زندانی می‌شوند، معمولا سازمان‌های حقوق‌بشری و مدنی از دولت‌های قدرتمند غربی می‌خواهند که با اعمال فشار و تحریم‌های اقتصادی جلوی سرکوب بیشتر دولت‌های دیکتاتوری را بگیرند و به آزادی رهبران و معترضان دموکراسی‌خواه کمک کنند. اما دولت‌های غربی بنا به ملاحظات مختلف کمتر به شرکای اقتصادی و امنیتی خود فشار می‌آورند. واشنگتن و بروکسل فشار معناداری بر چین وارد نمی‌کنند.

جوزف نای، رئیس پیشین دانشکده دولت‌داری کندی در دانشگاه هاروارد و نظریه‌پرداز برجسته روابط بین‌الملل دقیقا نوشتن این کتاب را تحت تأثیر رفتارهای ترامپ در سیاست خارجی آغاز کرد. ترامپ خلاف رویه معمول در سیاست خارجی آمریکا، از همان روز اول آشکارا گفت که منافع کشورش در روابط با دولت‌های خارجی در اولویت قرار دارد.

او با این سخن از سوی منتقدان در جناح لیبرال به رفتارهای غیراخلاقی و ناسانی در سیاست خارجی متهم شد. نای در این کتاب می‌گوید که اهمیت ارزش‌های اخلاقی در سیاست خارجی را نه بر مبنای ایدئالیسم بلکه پراگماتیسمی توضیح دهد که در سیاست معاصر آمریکا، به‌خصوص در حکومت‌های روزولت، ترومن و آیزنهاور ریشه دارد. به گفته او، ارزش‌های اخلاقی بخشی از قدرت نرم آمریکاست.

روابط بین‌الملل به منافع ملی خلاصه نمی‌شود و «برخی انتخاب‌های مهم در سیاست خارجی در مورد حقوق بشر یا تغییرات اقلیمی یا آزادی اینترنت» است که فراتر از سود و زیان محض دولت به حساب می‌آید. به گفته نای، اهمیت‌دادن به مشکلات و چالش‌های مشترک بشر بعد اخلاقی سیاست خارجی است که حل آنها متضمن همکاری دولت‌های دیگر است.

نای می‌گوید که سیاست خارجی اخلاقی به معنای تبلیغ ارزش‌های حقوق‌بشری و دموکراتیک نیست. یک دولت نمی‌تواند منافع خارجی خود را یکباره قربانی ارزش‌ها کند بلکه همیشه یک دادوستد بین ارزش‌های اخلاقی و منافع در سیاست خارجی است. برخی مواقع دولت‌ها مجبور هستند تصمیم‌های خلاف ارزش‌های اخلاقی خود بگیرند. چنانچه، روزولت برای تشویق مردم برای شرکت آمریکا در جنگ جهانی دوم دروغ‌های زیادی گفت. از جمله اینکه نیروهای آلمانی به زیردریایی نیروی‌های آمریکا حمله کردند. نای در بررسی سیاست خارجی ۱۴ رئیس‌جمهور آمریکا نشان می‌دهد که سیاست خارجی آمریکا مملو از تصمیم‌های خوب و بد است. ترومن برای پایان جنگ جهانی دوم روی ژاپن بمب اتمی ریخت اما در جنگ دو کره حاضر نشد که علیه چین و کره شمالی از این تسلیحات ویرانگر استفاده کند. او روزولت، ترومن و آیزنهاور را به خاطر کمک به بازسازی اروپا، ایجاد نظم جهانی جدید و بیرون‌کردن آمریکا از پوسته انزوآگرایسی ستایش می‌کند. این سیاست‌ها به نفع ایالات متحده و دولت‌های دیگر تمام شده است. جوزف نای در دهه ۹۰ به نظریه «قدرت نرم»، به کارگزاران سیاست خارجی آمریکا نشان داد که برای اعمال نفوذ و جلب همکاری و هواداری کشورهای دیگر الزاما نیازی به استفاده از قدرت سخت نیست. قدرت نرم از آن رو برای این استاد بازنشسته هاروارد اهمیت دارد که «رهبری آمریکا نمی‌تواند معادل سلطه و مداخله نظامی در جهان باشد». درحالی‌که نظریه‌پردازان محافظه‌کار بر طبل مهار چین می‌کوبند، نای در عین حمایت از اصل «قابت استراتژیک»، خواهان همکاری دوقدرت بزرگ جهان نیز هست. از این نظر، انتخاب‌های اخلاقی برای رئیس‌جمهور شامل همکاری جهانی برای مقابله با چالش‌های مشترکی چون جنگ هسته‌ای، تغییرات اقلیمی و پیامدهای اختلال‌آفرین تحولات تکنولوژیک است. تصمیماتی که جلو تغییرات اقلیمی را بگیرد و جان انسان‌ها را نجات بدهد، هم اخلاقی و هم مطابق با منافع ملی آمریکاست. او به همین علت در انتقاد از سیاست خارجی رئیس‌جمهور پیشین این کشور می‌گوید که «نادیده‌گرفتن مشکلات جهانی ناممکن است و انزوآگرایی نمی‌تواند یک انتخاب باشد. ناسیونالیسم در برابر گلوبالیسم یک انتخاب دروغین است. انسان‌ها می‌توانند هویت‌های چندگانه داشته باشند». نای تصور می‌کند که «ژرومنی و تک‌فطبی بودن [آمریکا] پس از ۱۹۸۹ همواره یک توهم بوده است». این کشور حتی در اوج قدرت خود در جنگ سرد، نیازمند دیگران بود. چون، «ایالات متحده همیشه به شبکه‌ای از همکاری‌های چندجانبه و چندلایه متکی بوده و این کشور زمانی موفق عمل کرده که رئیس‌جمهور [آن] این واقعیت را درک کرده است». هرچند نای از توازن میان ارزش‌های اخلاقی و منافع ملی در سیاست خارجی سخن می‌گوید اما انتخاب‌های اخلاقی تابع موازنه قدرت و نفوذ متقابل است. معمولا برخی کشورها به‌راحتی اعتراضات و نگرانی کشورهای دیگر را نادیده می‌گیرند. انتخاب‌های اخلاقی در سیاست خارجی می‌تواند هزینه‌های زیادی بر کشورهای متوسط و فقیر تحمیل کند.

حامی اشتغال و توانمندسازی افراد دارای معلولیت

بیش از ۵۰ عنوان نقاشی منتخب هنرمندان دارای معلولیت به صورت چاپی یا الکترونیکی آماده عرضه به هنر دوستان است

مشاهده: www.raad-charity.org

سفارش: ۰۹۱۲۱۱۲۳۸۹۶ ۱۸۸۳۷۱۰۹۶